

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15

264—Γραφεῖον ἑδ. Ἐρμού—264

Οἱ μεταβάλλοντες κατοικίαν Συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ εἰδοποιῶσι τὸ Γραφεῖον ἐγκαιρῶς πρὸς τακτικὴν διανομὴν τοῦ φύλλου.

Μεγάλως χρήσιμος εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἀμεσὸς ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ μέλλοντος αὐτῶν προορισμοῦ. Εἶναι τῆς ὑψίστης σημασίας δι' αὐτοὺς νὰ λάβωσι τὴν ἐντύπωσιν τοῦ στιγμιαίου τοῦ μεγάλου ἐνεστώτος τῆς ζωῆς αὐτῶν. «Ἴδου τώρα καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ τώρα ἡμέρα σωτηρίας. Σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας». Ὁ Θεὸς ὅστις ὑπεσχέθη αἰώνιον ζῶν ἐπὶ τὸν μετανοοῦντα, δὲν ὑπεσχέθη ἑτέραν ἡμέραν καθ' ἣν νὰ μετανοήσῃ τις. Ἐκ τῆς παρουσίας ὧρας ἴσως ἡ αἰωνιότης ἐξαρτᾶται. Ἐν τῇ κρίσιμῳ στιγμῇ τῆς νυκτὸς ἐκείνης, ἐν ἔτει 1741, ὅταν ὁ κόμης Λεσσωχ ἐπῆγε νὰ ὀδηγήσῃ τὴν πριγκίπισσαν Ἐλισάβετ τῆς Ῥωσίας εἰς τὸ ἀνάκτορον, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὸ δικαίωμα αὐτῆς ἐπὶ τοῦ κενοῦ θρόνου, εὔρεν αὐτὴν ἀναποφάσιστον καὶ ἀρνούμενην νὰ μεταβῇ. Τοῦτο ἰδὼν ὁ κόμης ἀνέσυρε δύο εἰκόνας, τὰς ὁποίας διέταξε νὰ τῷ παρασκευάσωσι, καὶ ἔθηκεν αὐτὰς ἐνώπιον αὐτῆς. Ἐν τῇ μιᾷ, εἶδεν ἑαυτὴν ὑπὸ τὸ βασανιστήριον, καὶ τὸν κόμητα ἐπὶ ἐνὸς ἰκρίωματος· ἐν τῇ ἑτέρᾳ εἶδεν ἑαυτὴν ἀναβαίνουσαν εἰς τὸν θρόνον ἐν μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν τοῦ λαοῦ. Ἐπέτρεξεν αὐτῇ νὰ ἐκλέξῃ τὴν θέσιν τῆς. Ἐξελέξατο τὸν θρόνον, καὶ τῇ ἐπαύριον ἦτο αὐτοκράτειρα πασῶν τῶν Ῥωσιῶν. Δὲν πρέπει ὅθεν καὶ ἡμεῖς νὰ πράζωμεν ὁμοίως; «Ἄς θέσωμεν ἐνώπιον ἡμῶν ἀφ' ἐνὸς τὴν μέλλουσαν αἰώνιον βάσανον, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰς τιμὰς καὶ τὴν χαρὰν ἧτις περιμένει ἡμᾶς ἐὰν ὦμεν πιστοὶ καὶ εὐλαβεῖς· καὶ ἄς ἐκλέξωμεν. «Ἔως πότε χωλαίνετε μεταξὺ δύο φρονημάτων; ἐὰν ὁ Κύριος ᾖναι Θεὸς, ἀκολουθεῖτε αὐτόν· ἀλλ' ἐὰν ὁ Βαβὴλ, ἀκολουθεῖτε τοῦτον». «Εἶθε, λέγει ὁ Χριστὸς εἰς τὴν ἐν Λαοδικεῖα ἐκκλησίαν,

νὰ ἦσο ψυχρὸς ἢ ζεστός· οὕτως, ἐπειδὴ εἶσαι χλιαρὸς, καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός, μέλλω νὰ σᾶς ἐξεμέσω ἐκ τοῦ στόματός μου».

ΜΝΗΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΓΑΜΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΣΙΝΑΙΣ

Ἡ μνηστεία ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ τῆς Σινικῆς, ἧτις γίνεται παρὰ τῶν γονέων χωρὶς τῆς γνώσεως ἢ συναινεσεως τῶν κυρίως ἐνδιαφερομένων μερῶν, εἶναι οὐχ ἥττον ὑποχρεωτικὴ αὐτοῦ τοῦ γάμου. Δὲν δύναται νομίμως νὰ διαρρηχθῇ καὶ σπανίως ματαιοῦται. Εἶναι συνηθέστερον εἰς τὸν σύζυγον νὰ πωλήσῃ τὴν σύζυγον αὐτοῦ ἢ ὅσον εἰς τὴν κόρην νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν ὑποσχέσεων τὰς ὁποίας οἱ γονεῖς ἐποίησαν δι' αὐτήν. Ἡ μόνη προσφυγὴ ἧτις ἀφίεται εἰς νυμφευθεῖσαν μετὰ συζύγου μισουμένου εἶναι νὰ αὐτοχειριασθῇ, ἢ νὰ διάγῃ τοσοῦτον ἀπρεπῆ βίον ὥστε νὰ πωληθῇ εἰς ἕτερον τινα ἄνδρα.

Ἴδου δὲ καὶ ἱστορικὸν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου:

Πλούσιός τις ζῶν παρὰ τῇ ἐπαρχίᾳ Φάου Θαί εἶχε πρωτεύουσαν σύζυγον, καὶ διαφόρους ἄλλας δευτερευούσας συζύγους. Ἡ πρώτη εἶχεν ἓνα μόνον υἱόν, ἐνῶ αἱ ὑποδεέστεραι εἶχον διαφόρους. Ἡμέραν τινα εὐπορος ἄνθρωπος, ἐκ πόλεως ἀπεχούσης μίαν ἡμέραν, ἦλθε δι' ὑποθέσεις του εἰς Φάου Θαί, καὶ ἐκάθισε συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ ἀνωτέρω κυρίου ἐν τῷ γραφείῳ του ἐνῶ ὁ υἱὸς τῆς πρωτεύουσας συζύγου τότε ζωντὸς τετραετῆς παῖς, ἔπαιζε περὶ τὸ δωμάτιον. Τὸ κάλλος τοῦ παιδὸς εἴλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπισκέπτου, καὶ ἀνέφερεν ὅτι καὶ αὐτὸς εἶχε θυγατέρα τῆς αὐτῆς ἡλικίας. Συμφωνία μετ' οὐ πολὺ ἐκλείσθη μεταξὺ τῶν δύο πατέρων καθ' ἣν τὰ τέκνα δὲ ἐνυμφεύοντο ὅταν ἡ δέουσα ἡλικία ἤρχετο, πρὸς τοῦτο δὲ ἐτελεσθήσαν αἱ ἀναγκαῖαι τῆς μνηστείας τελεταί. Μεταξὺ τῶν δύο οικογενειῶν οὐδεμία ἐκτατε ἔλαβε χάριαν συνάφεια ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ἡ κόρη ἀνεπτύχθη δι'

τῆς ἐν Παρισίοις ὀθωμανικῆς πρεσβείας, βραδύτερον δὲ πρῶτος γραμματεὺς τοῦ διβανίου (συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἐν Τουρκίᾳ). Τὴν θέσιν ταύτην διετήρησε μέχρι τοῦ 1872.

Ἐκτοτε καθείξε διαφόρους σημαντικὰς θέσεις ἐν Τουρκίᾳ· ὑπῆρξε διαδοχικῶς ὑφυπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, πρόεδρος τοῦ ἐκτελεστικοῦ δικαστηρίου καὶ πρόεδρος τοῦ πολιτικοῦ τμήματος τοῦ ἀκυρωτικοῦ.

Ἐν ἔτει δὲ 1874 ἐγένετο ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ μετὰ τρεῖς μῆνας ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης.

Ο ΤΕΥΦΙΚ ΠΑΣΑΣ

Ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Τευφικ πασᾶ ὡς Κεδίβου τῆς Αἰγύπτου, οὗ τὴν εἰκόνα παραθέτομεν σήμερον, ἐγένετο τὴν 2/14 τοῦ ἀπελθόντος Αὐγούστου δι' ἐπισήμου τελετῆς ἣν περιγράφει ὁ ἐν Καίρῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ ἀγγλικῆ «Χρόνου» ὡς ἐξῆς:

Τὸ Καίρον ἐξύπνησεν ἐνώρως τὴν πρωτὴν τῆς 14 Αὐγούστου, καὶ αἱ ὁδοὶ, δι' ὧν τὸ ἐπὶ μακρὸν ἀναμενόμενον φερμάνιον ἔμελλε νὰ διέλθῃ, ἦσαν πλήρεις ἐκ τοῦ ἀπαθoῦς πωσ, ἀλλ' ἀγαθοῦ πλήθους τὸ ὅποιον

Ὁ ΑΔΡΪΦΗ πασᾶς Πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκίας.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος διορίσθη πρεσβευτὴς τῆς Πύλης ἐν Βιέννῃ. Ὅτε δὲ ὁ Σουλτάνος ἐν ἔτει 1876 ἐγκυβέρνησε τὸ Σύνταγμα, ὁ Ἀδριφὴ πασᾶς διορίσθη πρόεδρος τῆς γερουσίας.

Τὴν 5 Νοεμβρίου 1877 ἐγένετο πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἐν Παρισίοις, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Χαλίλ Σερίφ πασᾶ.

πάντοτε συναζέται ὅταν πρόκηται περὶ Αἰγυπτιακοῦ τινος θεάματος. Τὸ περιεργότερον ἴσως χαρακτηριστικὸν ἀνατολικῆς πλήθους εἶναι ἡ ἄκρα αὐτοῦ ἀδιαφορία εἰς οἰανδήποτε ἐξήγησιν τῶν αἰτιῶν τὰ ὅποια τὸ ἔφερον ἐκτὸς τῶν οἰκίῶν των. Ὀλίγοι ἐλάλουν περὶ τοῦ «Ἐφενδῖνα Γκεδιδ» (νέου ἀντιβασιλέως) καὶ περὶ μεγάλου τινος προσώπου ἐλθόντος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλ' ἀμφιβάλλω ἐὰν 10 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν μεταξὺ τῶν πολυαριθμῶν θεατῶν ἔδιδον ἕνα ὄβολον ἐὰν

εἰς τὸν Ἰσμαήλ ἢ τὸν Τευφικ, ἢ τὸν Φινὰδ ἢ τὸν Χαλίμ ἐπρόκειτο νὰ ἀποδοθῆ τιμὴ. Διεδόθη ὅτι θὰ ἐλάμβανε χώραν μία ἐπίδειξις—τὸ ὅποιον ἐσήμαινε ἀριθμὸν τινα στρατιωτῶν, μουσικῆς, ἀνθρώπων ἐν στολῇ καὶ πυροβολισμούς. Ταῦτα ἦσαν ἄξια θεᾶς καὶ ἀκοῆς. Ἐπομένως ἐξῆλθον νὰ ἀπολαύσωσι τοῦ θεάματος.

Εἶχον μάθει τὴν προηγουμένην ἡμέραν ὅτι ἦτο δύσκολον νὰ προσπελάσῃ τις τὸν τελετάρχην. Ὁ Ζέκης πατᾶς, κατὰ γενικὸν κανόνα λίαν προσηγῆς τελετάρ-

σεως δι' οὗ νὰ συστηθῆ ὅπως ληφθῆ ὑπ' ὄψιν. Ἄλλ' αὐτὸς ὁ Ἀντιβασιλεὺς ἐφάνη εὐμενέστερος, καὶ χάρις αὐτῷ, ἔλαβον τὴν ἀναγκαίαν ἄδειαν.

Τὴν 8ην ὥραν οἱ ἐκλεκτοὶ 500 ἀνῆλθον τὸν λόφον ἐφ' οὗ κεῖται ἡ ἀκρόπολις, καὶ ἀμέσως εἰσῆχθησαν εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ αἴθυσαν τὴν ἰδιαιτέρως φυλαχθεῖσαν εἰς τοιαύτας περιπτώσεις. Ὁ εἰσερχόμενος ἔβλεπε κατέναντι αὐτοῦ παστάδα, ἐν ἣ ἦτον ὁ θρόνος. Ἡ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ δωματίου ἐπληροῦτο διὰ Γενικῶν

Ὁ ΤΕΥΦΙΚ πασᾶς Ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου.

χης, ὀλίγην εἶχε συμπάθειαν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου. Ὁ Ἐπίσημος Μηνύτωρ ἤρκει νὰ ἐκθέσῃ τὰ τῆς τελετῆς, οὐδὲ ἐχρειάζετο καὶ περισσώτερον. Μόνον εἰς 500 θὰ ἐπετρέπετο ἡ εἴσοδος, αἱ δὲ ἀρτίως γενόμεναι μεταρρυθμίσεις τοσοῦτον ἠῦξήσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν Αἰγύπτῳ, ὥστε ἦτον ἀδύνατον νὰ εὐρεθῆ τόπος δι' ἀπλοῦν ἀστὸν ὅστις δὲν εἶχε οὐδὲν δικαίωμα ἐπὶ τῆς κυβερνή-

Προξένων ἐν στολῇ καὶ Εὐρωπαίων ὑπαλλήλων ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτου μέρους ἐκάθητο οἱ ἀρχηγοὶ τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν σωματείων τοῦ μουσουλμανικοῦ, χριστιανικοῦ καὶ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ—σχεδὸν πάντες ἀμερολήπτως κεκοσμημένοι διὰ τῶν παρασήμων τοῦ Ὁσμανιῆ ἢ τοῦ Μετζιτιῆ, καὶ ὀπισθεν αὐτῶν ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων καὶ οἱ ἰθαγενεῖς προὔχοντες. Ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ δωματός ἦτο πορφυροῦν βῆμα, ἐξ οὗ τὸ

ἤγγισεν ὁ εὖθετος καιρὸς, διότι ἡ ἄρκτος δὲν ἐκινήθη εἰσέτι, ἐπιθυμοῦσα πρῶτον, ὅπως ἀνακαλύψῃ πόθεν ἤρχετο ὁ ὑποπτος ἐκείνος ἤχος. Ὁ κυνηγὸς ὕψωσε τὸ θανατηφόρον ὄπλον ταχέως καὶ ἀσφαλῶς, ἐσκόπευσε καὶ ὁ κεραυνοβόλος ἤχος τοῦ πυροβόλου ἤχησεν ἐπὶ τῶν πέριξ λόφων. Ὁ κλάδος τῆς δρυὸς ὠλισθήσεν ὑπὸ τὸν πόδα τοῦ θηρίου καὶ ἐταλαντεύετο ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν, ἀλλὰ τὸ ζῶον ἔμεινε στερεῶς ἐπὶ τινὰ δευτερόλεπτα ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, ἔπειτα ἐκινήθη ἄπαξ ἡ δὶς, καὶ παραχρῆμα διὰ τῆς κεφαλῆς πρὸς τὰ κάτω ἔπεσεν ἰλιγγιῶν ἐπὶ τῆς χλόης μετὰ τοσοῦτου πατάγου, ὥστε ἐσείσθη τὸ ἔδαφος. [Ἔπειτα συνέχισεν.]

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ἡ ἐφ' ὄλον τὸν κόσμον παραγωγή τοῦ σίτου διὰ τὸ ἔτος 1879 ὑπολογίζεται εἰς 1,540 ἑκατομύρια κοιλὰ, ἐξ ὧν 360 ἑκατομ. παρήγαγον αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, 250 ἡ Γαλλία, 200 ἡ Ῥωσία, 115 ἡ Γερμανία, 100 ἡ Ἰσπανία, 100 ἡ Ἰταλία, 110 ἡ Αὐστροουγγαρία, 90 ἡ Μεγ. Βρετανία, 30 ἡ Τουρκία, 40 ἡ Ῥουμανία, 20 ἡ Ἀλγερία, 25 ἡ Βελγικὴ, 5 ἡ Ὀλλανδία, 90 ἡ Βαυαρία, 20 ὁ Καναδὸς, 20 ἡ Αὐστραλία, 5 ἡ Αἴγυπτος, 5 ἡ Πορτογαλία, 5 ἡ Ἑλλάς, 5 ἡ Σερβία, 3 ἡ Δανία, 3 ἡ Σουηδία καὶ Νορβηγία, 2 ἡ Ἑλβετία, πᾶσαι αἱ λοιπαὶ χῶραι 8.

* * * Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν ὁ πληθυσμὸς τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἦτο τὸ 1870 1,457,894 ἀλλὰ τὸ 1879 ἀνῆλθεν εἰς 1,679,775, ὥστε ἔχομεν ἀξῆσιν κατὰ 221,881. Ἐν ἔτει 1838, ὅτε ἡ πρώτη ἀπογραφὴ ἐγένετο, ὁ πληθυσμὸς ἀνῆρχετο εἰς 850,000, ὥστε σχεδὸν ἐδιπλασιάσθη ἐν διαστήματι 40 ἐτῶν. Ἐν ἔτει 1870 αἱ Ἀθῆναι εἶχον πληθυσμὸν 48,000 ἀλλὰ τὸ 1879 ὑπελόγησεν εἰς 74,000 ἐνῶ ὁ Πειραιεὺς ὅστις τὸ 1870 εἶχε 11,000, ἔχει νῦν 22,000. Κατὰ τὴν καθίδρυσιν τοῦ βασιλείου, πρὸ πεντήκοντα δηλαδὴ ἐτῶν, αἱ Ἀθῆναι ὀλίγον ἦσαν κρείττονες χωρίου ἐνῶ ὁ Πειραιεὺς, οὐδὲλως ὑφίστατο ὡς πόλις.

* * * Ἐν τῇ Πολιτείᾳ Ὀχάϊο τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν εἰς 10 γάμους ἀναλογεῖ μία δίκη περὶ διαζυγίου, καὶ ἡ ἀνζυγία τῶν πραγματικῶς τελουμένων διαζυγίων εἶναι ἐν πρὸς 17. Ἐν ἔτει 1878 25,796 γάμοι συνήφθησαν. Ἦσαν δὲ ἤδη ἐκκρεμῆς 1349 δίκαι περὶ διαζυγίου, ἐνῶ ἀγωγαὶ εἶχον κινήσῃ 2,024 διὰ νέα διαζύγια. Ὁ ἀριθμὸς τῶν διαλυθέντων κατὰ τὸ ἔτος γάμων ἀνῆλθεν εἰς 1432.

* * * Ὁ καθ' ὄλην τὴν Εὐρώπην (πλὴν τῆς Μεγάλης Βρετανίας) ἀριθμὸς τῶν τηλεγραφικῶν γραφείων κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικὰς εἶναι 10,141 ἐξ ὧν ἡ Ἑλλάς ἔχει 75.

* * * Τὸ ἐθνικὸν δάνειον τῆς Ῥωσικῆς Αὐτοκρατορίας τὸ φέρων τόκον καθίσταται ὑπέρογκον. Εἰς μὲν τὴν Ὀλλανδίαν ὀφείλει 84,507,000 φιορ. εἰς τὴν Ἀγγλίαν 113,760,000 λίβρας καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν 565,231,000 φρ. Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον τὸ ποσὸν τοῦ χαρτονομίσματος αὐτῆς μὴ φέρων τόκον ἀνῆρχετο εἰς 716,515,125 ρούβλια, εἰς τὸ ὑπέρογκον δὲ τοῦτο ποσὸν πρέπει ἔτι νὰ προστεθῶσι 415,650,000 χάρτινα ρούβλια, τὰ ὅποια ἐσχηματίσθησαν ἐντὸς τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν. Οὕτω ἐν Ῥωσίᾳ κυκλοφορεῖ νῦν τὸ κολοσσικὸν ποσὸν 1,132,165,125 χάρτινων ρούβλιων.

* * * Κατὰ τὴν ἀρτίως δημοσιευθεῖσαν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ ἐμπορίου τῆς Γαλλίας ὁ ἀριθμὸς τῶν καταθετῶν ἐν ταῖς τραπεζαῖς τῆς ἀποταμιεύσεως τῆς χώρας ἐκείνης ἦν ἐν ἔτει 1870, πρὸ τοῦ πολέμου εἰς 2,130,000 τὸ 1875, 2,642,000, τὸ 1877, 2,863,000 καὶ τὸ 1878, ὑπερτὴν 3,000,000. Αἱ καταθέσεις δὲ ἦσαν ἐν μὲν τῷ 1870, 711,000,000 φρ. ἀναλθόντα μέχρι τοῦ 1878 εἰς 1,010,000,000 φρᾶγκων.

ΜΕΤΑΝΟΙΑ

Ἄνοιξε μάνη μου,
Ἄχ! πῶς κρύνω,
Γυρνῶ κι' ἀνύμπορο,
Ἡ παγωνιά.
Μ' εὐρῆκε τ' ἄμοιρο,
Ἐς τοὺς δρόμους μόνο,
Δίχως ψωμάκι
Καὶ κατοικία.

Μακρὰ εἰς τὰ ξένα,
Κυνηγημένο,
Πουλάκι ἔτρεχα,
Ἐς τὴν ἐρημιά.
Μὰ πάλι ὀλόγυμνο,
Δὲς με κλαμμένο,
Ἐς τὴν πρώτη, μάννα μου,
Γυρνῶ φωλιά.

Μανούλα μου ἀνοιξε,
Δέρνει τὸ γυῖό σου,
Τὸ ἀνεμῶδροχο,
Ἡ παγωνιά.
Συγχώρησέ τον,
Κλαίει ἐμπρὸ σου,
Μισοσβεσμένο,
Γονατιστά.

Χρόνια περάσανε,
Μ' εἶγες διωγμένο,
Θυμᾶσαι μάνη μου,
Ἄχ! συμφορά.
Τὴν πόρτα μ' ἀνοιξε
Κι' ἀπελπισμένο,
Τοὺς δρόμους ἐπῆρα,
Τὴν ἐρημιά.

Τ' ἀκούει ἡ μάνη του καὶ φοβισμένο,
Ῥίγνει τὸ μάτι τῆς ἐκεῖ μπροστᾷ.
Μὰ ἡ θύρα ἀνοίγει καὶ τὸν διωγμένο,
Τὸ γυῖό τῆς σφίγγει σ' τὴν ἀγκαλιά.

N. Γ. ΠΓΓΑΞΗΣ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

— «Ἐπὶ τῷ ἄωρῳ θανάτῳ ἐθνικοῦ ποιητοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου, τελευτήσαντος τὴν 24 Ἰουλίου 1879». Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐδημοσιεύθησαν ἐν φυλλαδίῳ οἱ ἐπιτάφιοι λόγοι οἱ ἐκφωνηθέντες ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ ἐνδόξου ποιητοῦ καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀποφασίσαντος τὴν ἀπονομὴν τιμῶν κατὰ τὴν κηδεῖαν.

— «Ἀληθεῖαι διὰ τὸν λαόν, ἡ ζητήματά τινα θεολογικὰ καλῶς ἐκθεθεμένα, ὑπὸ Οὐίλλιελλμου Σ. Πλωμερ (Θ. Δ.), ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, ὑπὸ Μ. Δ. Καλαποθάκη (Γ. Δ.)». Ἐν Ἀθήναις, Τύποις Λακωνίας, 1879.

— «Δημοσίευμα τοῦ Δημοκρατικοῦ Συλλόγου Ῥήγα», εἰς 8ον, σελ. 32. Περιέχον τὰ πρακτικὰ τριῶν συνεδριάσεων.